

- b. *Associació d'Amics: de nova creació, haurà d'integrar aquelles persones interessades a conèixer les activitats dels museus i a donar suport a la seva existència mitjançant un ajut econòmic més o menys simbòlic. L'Associació hauria de comptar amb personalitat jurídica i un programa d'activitats propi.*

- c. *Revisió de les activitats: en totes les activitats on sigui possible, i especialment en les exposicions, s'establiran mecanismes que permetin al públic expressar les seves opinions i aportar idees útils per a millorar el funcionament de la institució i/o de l'activitat concreta. Aquests mecanismes poden anar des d'un llibre de visites, obert a les anotacions de tots aquells que ho desitgin, fins a un programa interactiu d'ordinador capaç d'emmagatzemar les opinions dels usuaris, passant pel ja clàssic sistema d'enquestes al públic.*

Hom haurà de tenir ben present la necessitat d'aproximar-se al públic també des del punt de vista temàtic, tant amb exposicions permanents com temporals, intentant tractar temes patrimonials d'interès general i aspectes històrics fonamentals per a la millor comprensió de la ciutat actual (indústria tèxtil,

emigració, desenvolupament urbanístic, història oral,...), fent palès el seu caràcter divers i plural. Dins d'aquesta aproximació hi tenen un lloc important les "antenes del museu" i els itineraris urbans, que generalment hauran de ser autoguiats, donades les dificultats per professionalitzar-los o aconseguir la creació d'equips voluntaris.

En resum, els museus hauran d'oferir informació als ciutadans en funció dels diferents nivells socio-culturals i preparada de la següent manera: Exposicions permanents i temporals, seccions de col·laboradors, conferències, activitats escolars, mitjans de comunicació, publicacions, vídeos i àudio-visuals, biblioteca-centre de documentació (i xarxa telemàtica).

A.2. PLA DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC.

Els edificis i la seva relació amb el teixit urbà, constitueixen juntament amb els altres béns patrimonials, una síntesi de la història de la ciutat.

El present Pla, cal situar-lo en una proposta més àmplia que serà la que defineixi una política global per tot el patrimoni cultural. La seva redacció haurà de partir

d'aquest fet i de l'existència legal del Pla de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sabadell (PEPPAS)

1. El PEPPAS

El treball de redacció del PEPPAS s'iniciaren l'any 1980, i després de dues aprovacions inicials els anys 1982 i 1987, fou aprovat definitivament l'any 1989. Actualment es troba en fase revisió.

El PEPPAS es fonamenta en els següents objectius:

- 1. La descripció dels edificis i els elements que integren la selecció del patrimoni arquitectònic de la ciutat, objecte de protecció.*
- 2. La determinació de com han de ser protegits els béns catalogats. Tenint en compte que la conservació del bé, ja sigui total o parcial, serà completa solament si s'insereix funcionalment a la vida urbana.*
- 3. La definició d'unes bases pel desenvolupament de la col·laboració entre l'administració i els particulars, bé aprofitant els mecanismes que ofereix la legislació actual o bé proposant arbitrar avantatges d'ordre patrimonial i fiscal.*

2. ELS BÉNS CATALOGATS.

Els béns que formen el catàleg, edificis i elements, són nombrosos.

Cada bé protegit té una fitxa individual amb una part informativa i descriptiva i una part normativa.

El paràmetres de referència que s'han utilitzat per efectuar la selecció són:

- 1. La tipologia: Comporta la descripció dels elements característics que conformen cada grup específic. Aquest elements seran els punts de referència a l'hora de definir l'abast i el tipus de protecció.*
- 2. La història. Situa el bé catalogat en el marc de l'evolució urbana i ajuda a explicar uns fets físics que isoladament no tindrien transcendència.*

3. *La qualitat artística. Cal distingir-hi dos aspectes, els referents a la composició (rítmes, seriació,...), i els aplicats (treball d'ofici).*

4. *La localització. Constitueix un paràmetre que valora una edificació pel fet de pertànyer a un indret determinat que l'influeix, i a l'inrevés.*

La part informativa de cada bé es complementa amb la data de construcció, el nom de l'autor i la descripció dels canvis experimentats en els darrers anys. Hi ha també una part d'informació gràfica i fotogràfica.

3. **PROGRAMES I PROPOSTES DE TREBALL.**

Avui disposem de l'instrument normatiu que ha de fer possible la conservació, la defensa i la millora del patrimoni arquitectònic. Però revitalitzar el patrimoni i fer-ne gaudir a tota la població passa per la intervenció decidida des de l'Administració, des de l'escola i des del món associatiu.

1. *Una voluntat d'intervenció i d'inversió continuada en els béns catalogats, en primer lloc per rehabilitar els edificis en desús, i després per mantenir-los i millorar-los.*

2. *La proposta d'intervenció ha de prioritzar la rehabilitació dels edificis de major valor històric i arquitectònic.*

En aquest sentit cal entendre la rehabilitació de Sant Vicenç de Jonqueres i les propostes immediates d'actuació a: l'Ermita de Sant Nicolau, l'Església de Sant Pau de Riu-sec, el Molí de Sant Oleguer i el safareig de la Font Nova.

3. *El nou ús dels edificis rehabilitats ha de tenir un caràcter públic. S'han de generar alternatives d'ocupació que impliquin guanys culturals per a la ciutat en connexió amb la seva vida cívica o artística.*

Els edificis poden servir per consolidar entitats d'importància cultural i amb una indiscutible voluntat de servei públic, com és el cas del Servei General d'informació de la Muntanya que té la seva seu a la església de Sant Vicenç de Jonqueres.

4. *El Pla d'equipaments culturals de Sabadell serà l'instrument que permeti associar les necessitats infraestructurals de la ciutat amb les possibilitats dels edificis rehabilitats.*

5. *Fomentar la recerca i la difusió del patrimoni arquitectònic: la història, la construcció, l'estil arquitectònic, les tipologies, la seva distribució a la ciutat. Cal difondre'l entre tot tipus de públic i en aquest sentit s'està iniciant una col·lecció sobre el patrimoni de la ciutat amb molta informació gràfica per tal de facilitar-ne la comprensió a un ampli ventall de públic.*
6. *La senyalització "in situ", amb la mínima informació i un tractament estètic adequat, esdevé un instrument inapreciable per tal d'estendre'n el coneixement. També contribuirà a millorar el coneixement general respecte del nostre patrimoni la creació de circuits i itineraris incorporats a les Festes Majors i actes del calendari festiu municipal.*
7. *Cal aprofitar els suports que ens ofereixen les tecnologies d'ús massiu, especialment el vídeo i l'informàtica, sense oblidar les possibilitats immenses que en un futur immediat ens aportaran les noves tècniques de realitat virtual i simulada. Cadascuna d'aquestes eines incrementa el seu valor mediàtic aplicada al camp escolar.*
8. *És precisament a l'escola on la difusió del patrimoni adquireix un caràcter d'urgència, ateses les seves possibilitats en el terreny de la creació d'una identitat local més sòlida. Cal posar a l'abast de professors i alumnes els fons documentals, potenciar l'observació en viu, l'entrevista i la relació oral.*
9. *És molt important col·laborar amb les associacions, entitats i ciutadans a nivell personal dedicats i interessats en la recerca històrica, donant suport a les seves iniciatives i establint acords i convenis de col·laboració. El món associatiu permet treballar amb major èmfasi els processos de conscienciació col·lectiva per tal de conservar i protegir millor el patrimoni de la ciutat*

A.3. PLA DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC

El terme de Sabadell és ric en testimonis arqueològics i paleontològics: un clima benigne i la seva situació en el passadís de comunicació natural, entre el continent i la península, han propiciat des de molt antic el seu poblament.

El Pla del Patrimoni Arqueològic, té com a objectiu general propiciar el coneixement, la conservació i la difusió dels béns mobles i immobles, per a l'estudi dels quals cal utilitzar metodologia arqueològica. També integra els elements geològics i paleontològics relacionats amb l'ésser humà i amb els seus orígens i antecedents.

L'abril de l'any 1992 es va acabar la redacció de l'Avenç de Pla de Protecció del Patrimoni Arqueològic. El motiu fonamental de la seva elaboració havia estat la constatació de la insuficiència de mecanismes urbanístics que permetessin incidir en